

جریده عالم

تحلیل بلومبرگ از تاثیر نفت ۵۱۰۰ دلار بر اقتصاد دنیا

بلومبرگ در گزارشی نوشت: انتظار می رود که افزایش قیمت نفت برای اولین بار از سال ۲۰۱۴ تاکنون به ۱۰۰ دلار در هر بشکه برسد. اگر چه این موضوع می تواند باعث آسیب به اقتصاد برخی کشورها شود، اما از طرفی برای برخی دیگر می تواند بسیار سودمند باشد.

به گزارش ایرنا به نقل از بلومبرگ، برخی صادر کنندگان نفت از این افزایش قیمت ها به دلیل افزایش سود شرکتهای دولت خوشحال خواهد شد. در عوض کشورهای مصرف کننده باید هزینه این افزایش قیمت را بپردازند و این خود باعث دامن زدن به تورم و کاهش تقاضای نفت خواهد شد. به گفته اقتصاددانان بلومبرگ، خبر خوب این است که نفت باقیمت ۱۰۰ دلار در سال ۲۰۱۸ تاثیر کمتری نسبت به جهش قیمت نفت در سال ۲۰۱۱ خواهد داشت. این موضوع بیشتر به دلیل کاهش وابستگی انرژی و استفاده بیشتر از سوخت های «شیل» در آمریکا است. شیل نفتی یک سنگ رسوبی دانه ریز و غنی از مواد آلی حاوی کروژن است و از آن می توان هیدروکربن مایعی به نام نفت شیل یافت ماسه استخراج کرد. نفت شیل یک جایگزین برای نفت خام معمولی است. با این حال، استخراج نفت سنگ از سنگ نفت پرهزینه تر از تولید نفت خام متعارف هم از نظر مالی و هم از لحاظ اثرات زیست محیطی آن است. قیمت بالای نفت می تواند به در آمد شهر وندان و هزینه های مصرف کنندگان آسیب برساند، اما تاثیر آن می تواند در هر کشور متفاوت باشد. برای مثال اروپا بیشتر متحمل این آسیب خواهد بود زیرا بسیاری از کشورهای اروپایی وارد کننده نفت هستند. چین نیز یکی از بزرگترین وارد کنندگان نفت است و با افزایش قیمت نفت می توان افزایش نرخ تورم را برای این کشور پیش بینی کرد. تاثیرات فسلی را نیز باید بر کشورهای نیم کره شمالی در نظر گرفت. مصرف کنندگان می توانند منابع انرژی خود را در جهت کاهش هزینه ها تغییر دهند. برای مثال می توانند از سوخت های زیستی یا گاز طبیعی استفاده کنند. اندونزی در حال حاضر اقدامات لازم در جهت استفاده بیشتر از سوخت های زیستی و کاهش وابستگی های اقتصادی به واردات سوخت را در دستور کار خود قرار داده است. به گفته اقتصاددانان، برای وارد آوردن ضربه پایدار به رشد جهانی، قیمت نفت باید بیش از ۱۰۰ دلار باشد. حتی با وجود اینکه نفت بسا دلار قیمت گذاری می شود با هم این افزایش نرخ دلار کمکی به این ضربه پایدار نمی کند. اقتصاددانان بلومبرگ بر این باورند که نفت ۱۰۰ دلاری بیش از اینکه برای رشد جهانی مفید باشد، زیان بار خواهد بود اما در شرایط اقتصادی امروز دنیا، در مقایسه با سال ۲۰۱۱ تفاوت های مهمی وجود دارد. «جیمی موری» اقتصاددان در گزارش اخیر خود نوشت: «انقلاب سوخت های شیل، کاهش مصرف انرژی و قیمت های بالاتر در سطوح عمومی حاکی از این است که تاثیرات افزایش قیمت نفت، کمتر از سال ۲۰۱۱ خواهد بود. برای ایجاد لغزش در اقتصاد جهانی، قیمت نفت باید از ۱۰۰ دلار نیز بالاتر برود». تجدید تحریم های آمریکا علیه ایران، صادرات نفت کشور های خاور میانه را تحت فشار قرار داده است. اگر چه دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا به سازمان کشورهای صادر کننده نفت برای استخراج هر چه بیشتر نفت فشار وارد می کند، اما ظرفیت تولید جهانی محدود است. با این حال به پیش بینی تحلیلگران نرخ نفت با ۱۰۰ دلار تصویب نخواهد شد.

چه کسی با افزایش قیمت نفت سود می برد؟ بزرگترین کشورهای تولید کننده نفت و پیروزشوندگان این نبرد، اقتصادهای نوظهور هستند. عربستان سعودی با تولید ناخالص نفتی که تقریباً ۲۱ درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور در سال ۲۰۱۶ را تشکیل می دهد، پیشواز است. این آمار تقریباً ۲ برابر روسیه است که در رتبه بندی اقتصادی بلومبرگ بین ۱۵ کشور نوظهور دنیا قرار دارد. نیجریه و کلمبیا نیز در رتبه های بعدی قرار دارند.

چه کسی با افت قیمت نفت سود می بیند؟ بلومبرگ بازارهای نوظهور را بر اساس آسیب پذیری این کشورها نسبت به تغییر نرخ نفت رتبه بندی کرده است که هند، چین، تایوان، شیلی، ترکیه، مصر و اوکراین از جمله کشورهایی هستند که اقتصادشان با افزایش بهای نفت ونرخ سود ایالات متحده دچار آسیب خواهد شد. اگر قیمت بالای نفت باعث افزایش تورم شود، بانک مرکزی یک دلیل کمتر برای حفظ سیاست پولی خواهد داشت. در میان تمام اقتصادهای نوظهور دنیا، بانکداران مرکزی در هند که بزرگترین وارد کننده نفت است، درباره تاثیرات افزایش قیمت هشدار داده است. فشار افزایش قیمت نفت همچنین می تواند سیاست های پولی برخی کشورهای منطقه را تا بلند اندونی، فیلیپین و آفریقای جنوبی را نیز سریعاً تحت فشار قرار دهد.

باز هم احزاب و جریان ها و گروه های کردی رابه توافق بر سر یک نامزد واحد و شایسته برای ورود به کارزار انتخاب رئیس جمهوری جدید عراق، دعوت می کنم. خود نیز آماده آن هستم تا هر گونه همکاری را در این راستا با احزاب و جریان های سیاسی کرد انجام دهم

این خصوص چیست و شانس چه کسی را برای تصدی این پست بیش از دیگران می دانید؟ به در دست است. برادران مادر اتحادیه میهنی کردستان، «برهم صالح» را به عنوان نامزد اصلی خود برای نشستن بر کرسی ریاست جمهوری برگزیده اند. با این حال، باز هم بر لزوم توافق بر سر نامزد واحد از جانب کردها اصرار دارم. شخصاً بر این اعتقاد هستم کسی که از سوی تمامی کردها مورد اجماع قرار گرفته و به پارلمان معرفی شود، از شانس بیشتری برای تصدی این پست برخوردار است. این یکی از دلایلی است که موجب شده تا احزاب کردی رابه وحدت در موضع گیری دعوت کنم.

سؤال آخر پیرامون ائتلاف سازی ها برای تشکیل دولت آینده عراق است. هر دو ائتلاف تشکیل شده در پارلمان عراق یعنی «الاصلاح» و «البناء» خواستار پیوستن کردها به صفوفشان هستند. موضع احزاب کرد در این زمینه چیست؟

نکته مهم در این زمینه آن است که اگر احزاب و گروه های کردی رابه توافق واحدی راز سوی خود برای تصدی پست ریاست جمهوری معرفی کنند، بدیهی است که فرایند تشکیل دولت آتی با حضور کردها نیز سیر قابل قبول وبی دغدغه ای را طی خواهد کرد اما اگر کردها برای ریاست جمهوری نامزد واحد معرفی نکرده و روند جدایی و انشقاق در صفوفشان که در حال حاضر قابل مشاهده است، ادامه پیدا کند، آنگاه روند تشکیل دولت با حضور کردها نیز با مشکلات عدیده ای مواجه خواهد شد.

با یک نامزد واحد وارد کارزار انتخاب رئیس جمهوری شوند. ورود به این کارزار با نامزدهای متعدد به مثابه ایجاد انشقاق و دودستگی در میان کردهاست. معرفی یک نامزد واحد، از وجود این انشقاق جلوگیری می کند. باید بگویم که اگر چنین توافقی میان احزاب و جریان های کرد شکل گیرد، حاضر هستم تا از حق خود گذشته و از نامزدی انصراف دهم. اما همان طور که گفتیم تحقق این مهم مستلزم وجود توافق میان کردها بر سر یک نامزد واحد است.

شما به عنوان یک نامزد مستقل در انتخاب رئیس جمهوری جدید عراق شرکت می کنید. برنامه های شما در این زمینه چیست؟

برنامه ما برای تصدی پست ریاست جمهوری مبتنی بر یک تجربه دراز مدت است که از آن بر خوردار هستیم. بنده شخصاً ارتباطات گسترده ای با تمامی احزاب کردی و همچنین دیگر احزاب و جریان های غیر کردی دارم. دیدگاه من در عرصه ریاست جمهوری یک دیدگاه فراگیر است که تمامی عراق و منطقه را شامل می شود. با این حال، اگر پست ریاست جمهوری رابه دست آورم به صورت واضح جزئیات برنامه خود در این زمینه را اعلام خواهم کرد.

حزب دموکرات کردستان اعلام کرده که رئیس جمهوری آینده عراق باید فردی بر خاسته از این حزب باشد و نه دیگر احزاب کرد. به نظر شما چنین دیدگاه هایی موجب ایجاد تفرقه در میان جریان های کردی نمی شود؟

در پاسخ به این سؤال باز هم احزاب و جریان ها و گروه های کردی رابه توافق بر سر یک نامزد واحد و شایسته برای ورود به کارزار انتخاب رئیس جمهوری جدید عراق، دعوت می کنم. خود نیز آماده آن هستم تا هر گونه همکاری را در این راستا با احزاب و جریان های سیاسی کرد انجام دهم.

همان طور که در جریان هستیید در نقطه مقابل، اتحادیه میهنی کردستان نیز «برهم صالح» را به عنوان نامزد خود برای تصدی پست ریاست جمهوری معرفی کرده است. دیدگاه شما در

شخصاً بارها از احزاب و جریان های کرد خواسته ام تا با یک نامزد واحد وارد کارزار انتخاب رئیس جمهوری شوند. ورود به این کارزار با نامزدهای متعدد به مثابه ایجاد انشقاق و دودستگی در میان کردهاست

من برای تمامی نامزدهایی که جهت تصدی پست ریاست جمهوری ثبت نام کرده اند، احترام قائل هستم و دکتر فؤاد حسین نیز یکی از این نامزدهاست. واقعیت آن است که تعدد نامزدهای انتخاباتی امری بدیهی است اما تعدد این نامزدها در میان احزاب و جریان های کردستان عراق، پیامدهای بسیار خطرناکی را برای کردستان عراق به دنبال خواهد داشت. درست به همین دلیل است که شخصاً از احزاب و جریان های کرد بارها خواسته ام تا

جمهوری معرفی کنند اما این اتفاق نیفتاد و به نظر می رسد که اختلافاتی در این زمینه وجود دارد. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

من به خود اجازه نمی دهم که در خصوص اختلافات میان احزاب، جریان ها و گروه های کردی صحبت کنم. با این حال، شخصاً تمام تلاش خود را می کنم تا این احزاب و جریان ها رابه حل و فصل اختلافات ترغیب و تشویق کنم. بدون شک این همان اقدامی است که می تواند منصلحت و منفعت همگان را تأمین کند.

همان طور که می دانید حزب دموکرات کردستان «فؤاد حسین» را به عنوان نامزد تصدی پست ریاست جمهوری انتخاب کرده و در کنار وی نیز نامزدهای دیگر نیز وجود دارند. به نظر شما آیا تعدد نامزدهای احزاب کرد و عدم یکپارچگی آنها پیامد منفی برای این احزاب به دنبال نخواهد داشت؟

حسین» ادامه می دهد و اتحادیه میهنی کردستان نیز قصد ندارد از کسی جز «برهم صالح» حمایت به عمل آورد. در این میان، نامزدهایی نیز از میان کردها به صورت مستقل و بدون وابستگی به احزاب و جریان های دیگر وارد کارزار انتخابات شده اند. این تحولات در حالی شکل می گیرد که «محمد الحلبوسی» رئیس جدید پارلمان عراق چندی پیش با صدور بیانیه ای اعلام کرد که آخرین مهلت انتخاب رئیس جمهوری جدید این کشور ۱۰ مهر ماه خواهد بود.

در همین ارتباط، خبرگزاری مهر گفت وگویی با سردار عبدالله که از جمله نامزدهای تصدی پست ریاست جمهوری عراق محسوب می شود، انجام شده که مشروح آن از نظر می گذرد.

در شرایطی که پارلمان عراق از احزاب و جریان های کردی خواسته بود تا نامزد واحدی را جهت تصدی پست ریاست

«سردار عبدالله» نامزد مستقل تصدی پست ریاست جمهوری عراق بر این باور است که عدم معرفی نامزد واحد از سوی احزاب کرد برای این پست موجب ایجاد انشقاق در صفوف آنها خواهد شد.

پس از انتخاب رئیس جدید پارلمان عراق، روند سیاسی این کشور برای انتخاب رؤسای دیگر قوا نیز روی ریل اصلی قرار گرفت. در حال حاضر طبق قانون، نوبت به انتخاب رئیس جمهوری است که باید از سوی کردها معرفی و توسط پارلمان تأیید صلاحیت شود.

در حالی که انتظار می رفت احزاب و جریان های کرد عراقی نامزد واحدی را جهت تصدی پست ریاست جمهوری به پارلمان معرفی کنند، اما به نظر می رسد که خبری از این مسأله نیز و احزاب و جریان های تأثیر گذار، هر یک نامزد جداگانه خود برای تصدی این پست را در نظر گرفته اند. حزب دموکرات کردستان همچنان به حمایت از نامزد خود یعنی «فؤاد

گزارش

سوریه صحنه جدید ترین درگیری آمریکا و ایران

ترامپ به دنبال استفاده از نیروهای عرب در مقابله با تهران

داخل سوریه تنها با یک هدف آنجا هستند و آن شکست داعش با مجوز سازمان ملل متحد است.»

سیاست دولت ترامپ در قبال سوریه و ایران این است که به جای نیروهای آمریکایی، امکان استفاده از نیروهای کشورهای عربی متحد ایالات متحده برای مقابله با نیروهای ایران در نظر گرفته شود. طبق گزارش های منتشر شده، بولتون از کشورهای مصر، عربستان سعودی، قطر و امارات متحده عربی خواسته است تا به عنوان بخشی از دوره انتقالی پس از شکست نظامی گروه تروریستی داعش، یک ارتش عربی به سوریه اعزام کنند.

این در حالی است که ترامپ بارها به وضوح گفته که می خواهد کشورهای منطقه وارد سوریه شوند و اینکه می خواهد بسته به شکست دادن داعش، نیروهای ایالات متحده را «خیلی زود» از سوریه خارج کند. ترامپ اخیراً در زمان سفر رئیس جمهوری لهستان به واشنگتن، گفت: «ما در سوریه کار فوق العاده ای انجام داده ایم و داعش را مقابل به ایران تغییر کرده یا خیر، پاسخ منفی داد و گفت: «در حال حاضر، نیروهای ما در

و گروه های شبه نظامی تحت حمایت ایران نیز می شود.»

اظهارات بولتون و حمایت ترامپ از ادامه حضور در سوریه نقش نیروهای نظامی ایالات متحده را که از سال ۲۰۱۴ تنها با هدف مبارزه و شکست داعش در این کشور وارد جنگ شدند، زیر سوال برده است. توانایی قانونی پنتاگون برای آغاز جنگ در سوریه به قوانین پس از ۱۱ سپتامبر مرتبط با گروه های وابسته به القاعده بازمی گردد که در کنگره به تصویب رسید. ست مولتون، سیاستمدار جمهوری خواه و یکی از اعضای ارشد کمیته خدمات مسلح مجلس نمایندگان گفت: «به نظر من این گونه می آید که ما نیروهای نظامی خود را به سوریه فرستاده ایم تا با ایران مقابله کنند چرا که خروج آنها از سوریه به خروج نیروهای ایران از سوریه بستگی دارد و نه به اقدامات داعش یا شکست آن.»

اما جیمز متیس، وزیر دفاع آمریکا به سوال خبرنگاران درباره اینکه مأموریت نظامی ایالات متحده در سوریه به طور رسمی به مقابله با ایران تغییر کرده یا خیر، پاسخ منفی داد و گفت: «در حال حاضر، نیروهای ما در

ترویس جی، ترین

طبق اظهارات جیمز جفری، فرستاده ویژه رئیس جمهوری آمریکا به کشور جنگ زده سوریه، دونالد ترامپ از برنامه ادامه حضور در سوریه تا زمان خروج ایران حمایت می کند، اما این لزوماً بدان معنا نیست که نظامیان آمریکایی در منطقه حضور داشته باشند. جفری هفته گذشته به خبرنگاران در نیویورک گفت متحدان عرب آمریکا و نیروهای محلی تحت حمایت هوایی ایالات متحده می توانند جایگزین حدود ۲۰۰۰ نیروی آمریکایی مستقر در سوریه شوند و این در حالی است که دولت ترامپ اعمال فشارها را برای خارج شدن همه نیروهای تحت فرمان ایران از سراسر سوریه آغاز کرده است. برنامه ادامه حضور آمریکایی در سوریه تا زمان خروج ایران، اخیراً توسط جان بولتون، مشاور امنیت ملی کاخ سفید هم مطرح شده است، اما به نظر می رسد با اهداف پنتاگون مغایرت دارد. بولتون گفت: «ما نمی خواهیم تا زمانی که نیروهای ایران در خارج از مرزهای این کشور فعالیت می کنند، سوریه را ترک کنیم. این مسأله شامل حال نیروها